

BRÁNA

AKTUALITY BRANICKÉHO SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ

XII. ročník, číslo 12 - prosinec 2006

2

Brána 12/2006

A NA ZEMI POKOJ (LUKÁŠ 2, 1-14)

Vánoční příběh začíná nařízením římského císaře Augusta o soupisu jeho poddaných. Jde mu bezesporu o peníze. Ale neméně se tu jedná o manifestaci moci, které se každý obyvatel římského území chtít nechtě musí podrobit. A přece nad arogantním panovníkem je ještě někdo vyšší, jemuž není zatěžko užít souběh okolností či pyšné nápady mocipánů k prosazení svých záměrů. Oktavianus Augustus poručil a Josef s Marií se vydávají na cestu. Manifestace lidské moci je zahrnuta v Boží režii, aby Spasitel se narodil v Betlémě a tak se naplnila prorocká slova: „Ale ty, Betléme efratejský, ačkoli jsi nejmenší mezi judskými rody, z tebe mi vyjde ten, jenž bude vládcem v Izraeli, jehož původ je od pradávna, ode dnů věčných.“ (Micheáš 5,2).

V noci nedaleko Betléma hlídají pastýři svá stáda. Jsou vzhůru, zatím co všechno kolem spí. Nejsou to žádní zbožní písmáci. V očích tehdejších představitelů židovské zbožnosti patřili naopak mezi ty nejhorší, mezi „lid země.“ A právě jim zní nyní zvěst o narození Spasitele. Kdo ví, zda vůbec rozuměli obsahu tohoto velikého biblického slova. Kdo ví, jestli cítili svou ztracenost před Bohem a zda zvestovaného Zachránce skutečně potřebovali.

Pán Bůh neváže svou lásku na naše pochopení, nečeká se svým darem, až budeme znát jeho cenu. Miluje nás, třebaže mu ještě nedokážeme důvěřovat. Bůh nám neříká: „Až někdy později“, ale říká „Dnes!“ Dnes, právě teď, když cítíš v sobě prázdno, když máš pocit vnitřní únavy, když nevíš jak dál a nerozumíš

sobě, natož Bohu – dnes se ti narodil Spasitel!

V plenkách v betlémském chlévě je Spasitel, Kristus a Pán. To je základní „informace“ o něm, kterou anděl dává pastýřům. Obsahuje tajemství, jež lidský rozum nedokáže nikdy pochopit: bezmocné nemluvátko v jeslích je ten Nejmnější.

A neméně popouzí úchvatný chvalozpěv andělů nad betlémskými pastvinami: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh má v nich zalíbení“. Většinou – vinou špatného překladu – se ujalo přesvědčení, že jde o „pokoj lidem dobré vůle“. Ale co znamená naše dobrá vůle? Není to jen naše zálibná představa o sobě samých, kteří si zasloužíme pro své dobré chování kapku klidu? Navzdory všem válkám, které zuří na různých místech světa jako smutné potvrzení naší lidské pokaženosti, Bůh nám v Ježíši Kristu nabízí svůj pokoj. V něm vyhlásil mír mezi sebou a námi, kteří jsme už svou hříšnou náturou jeho nepřátelé. Ten pokoj vstoupil v betlémském děťátku do našich dějin, aby tak byl položen grunt každého dalšího smíření a mír nebyl jen frází politiků, ale naplnil naše srdce a naše vztahy. Třebaže my jsme stále připraveni stát proti sobě, tvrdě a nesmiřitelně, svatý Bůh proti nám už nestojí. Naopak – on stojí v Ježíši Kristu solidárně při nás v naší bídě, vině, neštěstí a smrti. Proto přišel k nám jako Spasitel a Pán, aby jednou provždy a neodvolatelně zaznělo nad celým naším světem ohromující ujištění:

„Na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh má v nich zalíbení.“

Výňatky z Postily L. Rejchrt

ZÁPIS Z PROSINCOVÉ SCHŮZE STARŠOVSTVA

- 1) Schválena pokladní zpráva za listopad.
- 2) I. Plhák navrhuje, abychom podpořili tři projekty Diakonie pro zrakově postižené: Na každý den a Kroky v Braillově písmu a Ranní chvilky ve zvětšeném písmu. Staršovstvo souhlasí s příspěvkem Kč 14.000 na úhradu rozdílů mezi částkou placenou příjemci tiskovinou a výrobní cenou.
- 3) Předvánoční příprava – schválen adventní dopis, který připravil A.Hoznauer, vytiskne J. Kučera, rozešle I. Šubrťová.
Sladkostí pro účinkující ve vánoční hře obstará A. Hoznauer.
Vzhledem k tomu, že Štědrý den i poslední den v roce připadají na neděli, nebudou se konat večerní bohoslužby. Ve dnech 24/12, 25/12, 31/12 a 1/1 začínají bohoslužby v 9,30 hod.
- 4) Projednáno nové rozdělení klíčů od kostela. Klíče budou předány po 17.12.
- 5) Znovu bude reklamována úprava čidla u kostela, aby nereagovalo na chodce, kteří jdou po chodníku.
- 6) Staršovstvo děkuje D. Brunckovi za obstarání klíčů a úpravu zahrady.
- 7) Na příští schůzi připravit návrhy, co chceme zařadit do rozpočtu a které projekty budeme podporovat (misijní práce, diakonie a další). Dále budeme jednat o návrhu na nové ozvučení kostela a podání žádosti o rozšíření parkoviště.
Na únorovou schůzi budou pozváni učitelé nedělní školy.
- 8) Na konci schůze popřál bratr farář Pavlu Novotnému k životnímu jubileu a poděkoval mu za práci, kterou v posledních patnácti letech vykonal ve funkci kurátora branického sboru.

ADVENT

Procházíme Adventem
nevědouce co očekávat
nevědouce v co věřit.

Procházíme Adventem
namísto co by Advent
procházel námi.

Alois Volkman: Znovuzrození

ADVENT VE STEBNĚ

ADVENTNÍ ZPÍVÁNÍ VE STEBNĚ

Když jedete z Prahy asi devadesát kilometrů po karlovarské silnici, dostanete se nenápadnou odbočkou do malé vesnice. Jmenovala se původně Ejstebno či Jistebnice a kdysi tu měl sídlo vladycký rod Kladivů z Ejstebna. Ale spíše se ujalo jméno Stebno, které zní německy Steben. Však celá obec s osmdesáti domy byla podle statistiky z roku 1900 čistě německá, jen s jedním českým obyvatelem: tento údaj najdeme v Ottově slovníku naučném. Bývalé Sudety, se vši historickou tíhou, kterou citlivý člověk vnímá dodnes.

Středem obce je kostel sv. Jana Křtitele, který už ve 14. století byl kostelem farním. Po roce 1945 odešli němečtí obyvatelé a kostel zůstal opuštěn. Sloužil nejružnějším účelům. Když vejdete dovnitř, vidíte pustě prázdný prostor. Z oltáře zbyly jen trouchnivější zbytky. Jen kamenná kazatelna z konce 16. století zůstala neporušená. Dodnes si na ní můžeme přečíst v pískovci vyrytá slova z proroka Izaiáše: „Jako trouba povyš hlasu svého a oznam lidu mého převrácenost jejich“ (Iz 58,1). Tehdejší kazatelé si touto výzvou mohli zdůvodnit i velmi tvrdá kázání, která tepala nejružnější zlořády. Středověké postily nám to potvrzují.

Oč však je krásnější, když v tomto prostoru smí dnes znít aspoň v předvánočním čase zvěst o Boží lásce, která se k nám sklonila v tom, jehož příchod předpovídal právě Jan Křtitel. Proto náš branický pěvecký sbor se pokouší už léta radostí evangelia v adventních a vánočních písních oslovit ty, kteří do starého chrámu přijdou; často světlo z klenutých oken padá na bílý sníh. Tentokrát bylo počasí deštivé a mlhavé. A přesto přišlo na sedmdesát posluchačů i s dětmi.

Někteří přijeli auty, mnozí šli pěkný kousek cesty přes několik vesnic. Nevadila ani sychravá vlhkost ve studeném kostele a účinkující i posluchači našeho malého koncertu vytvořili společenství, kde zněla i modlitba Páně a společný zpěv písně Narodil se Kristus Pán.

Přísný nápis na stebenské kazatelně má jistě svou váhu. Ale ztracený člověk dnešní doby nade vše potřebuje zvěst o spáse, kterou si nezasloužíme, ale jež nám je v Ježíši Kristu dána bez ohledu na všechnu naši ubohost a nepřipravenost. Doufejme, že toto evangelium v písních aspoň někdo zaslechl a - řečeno biblickou metaforou - „složil je v srdci svém.“

Luděk Rejchrt

JEŠTĚ JEDNOU STEBNO 2006

Všichni se někdy zřejmě trápíme tím, že nevíme, jestli naše snaha přinést jednotlivci nebo nějakému společenství zvěst o naději, se nemine účinkem. Ta naděje je v přicházejícím betlémském dítěti.

Takový otazník provází i službu našeho komorního sborečku ve Stebně. Bratr farář to nazval misijním polem a i tentokrát (jak to vyplynulo z rozhovoru) při přemýšlení o průvodním slovu mezi jednotlivými skladbami vyvstala otázka: nebude to příliš nebo naopak málo pro ty lidičky, z nichž jen někteří to vnímají stejně jako my? Podle mého soudu měl i tentokrát zbytečné obavy: nikdo se jistě necítil „znásilňován“ něčím, co by mu bylo bytostně proti srsti, a kdo chtěl, přijal to do svého srdce.

Pohled do přítmi kostelíka, kde sedělo nebo stálo více než sedmdesát posluchačů všech generací, dával tušit, že naše služba není zbytečná. Jsme přijímáni s radostným očekáváním a nemohu zatajit, že nás vždycky také čeká výborný svařák (jeden kelímeček prohřeje dokonale celého člověka, aniž by negativně ovlivnil intonaci), čaj, obložené chlebičky a vynikající vánočka.

V „kuloárech“ jsem se dozvěděla, že se málem uzavíraly sázky, zda dirigentka bude v té zimě řídit sbor opět jen v halence od krku – nezklamala jsem je. A mne zase nezklamali zpěváci.

Využívám příležitosti a všem jim děkuji za ten jeden a půl měsíce pilné a radostné práce při zkouškách. Radost, kterou přinášejí, stojí za čas, který tomu věnuji.

Zdá se, že nezůstaneme jen u Stebna – dostali jsme totiž pozvání do Lubence. Uvidíme, zda se nám to všechno příště podaří zvládnout.

Ted' se těšíme na adventní večer v našem sboru.

Rut Nýlvtová

BIBLE

DÁREK (ANEŽ O BIBLI)

Blíží se nám kvapem Vánoce a s nimi i kupy dárců. Kromě toho, že si o Vánocích můžeme připomínat, že nám Bůh poslal zachránce - Pána Ježíše, tak si také můžeme uvědomovat, že jsme od Boha dostali úžasný dárek v podobě Jeho Slova. A o tom bych se dnes ráda rozepsala.

Když někdo dostane dárek, je dobré, když ho používá. Pokud ho opět hezky zabalí a strčí do skříně (v tomto případě spíš do knihovny:-), není mu k ničemu. K tomu, aby mu byl dárek k užitku, ho musí nechat rozbalený, naučit se s ním zacházet a používat ho. To je, myslím, celkem všeobecně platné.

Máme ovšem k Bibli „návod“, abychom se ji mohli naučit používat? Myslím, že ho částečně obsahuje uvnitř. Podívejme se na to, co nám Bible říká o sobě.

Veškeré Písmo je vdechnuté Bohem a je užitečné k vyučování, k usvědčování, k napravování a k výchově ve spravedlnosti, aby byl Boží člověk dokonalý a vybavený ke každému dobrému dílu. (2Tm 3,16) Tak za prvé nám říká, že veškeré Písmo je vdechnuté od Boha. Tj. psali ho sice lidé, ale byli u toho vedeni Duchem svatým. Měli bychom proto Písmo brát vážně a pokud možno vcelku. Dále se zde píše, že je dobré k vyučování. Máme se z Písma učit o Bohu a učit se, jak žít. Učíme se správně jednat v nelehkých situacích. K usvědčování, k napravování a k výchově ve spravedlnosti - nejspíše se tu mluví o tom, že díky Bibli můžeme rozpoznávat hříchy a můžeme vědět co dělat, když už se do nějakého "namočíme" (1J 1,9). Jedná se tu o Boží výchovu. Bible nám svým způsobem nastavuje zrcadlo. Ne na

to, jak vypadáme zvenku, ale jak to vypadá v našem srdci. A je dobré to nejen poznat, ale i se snažit to s pomocí Boží „vylepšovat“ (Jk 1,22-25). O tom pojednává také následující verš. *Neboť Boží slovo je živé, mocné a ostřejší než každý dvojsečný meč; proniká až k rozdělení duše a ducha, i kloubů a morku v kostech, a rozsuje myšlenky i záměry srdce. Není stvoření, které by před ním bylo skryté, ale všechno je nahé a obnažené před očima toho, jemuž musíme složit účet.* (Žd 4,12-13)

Neboť vše, co bylo předem napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom skrze trpělivost a skrze potěšení Písem měli naději. (Ř 15,4) Tak vida, Bible má být nejenom k našemu poučení a výchově, ale i k potěšení a k tomu, abychom měli naději. To je myslím velmi důležité. Takový dárek je zapotřebí každému :-). A co dál?

Nebo všeliké tělo jest jako tráva, a všeliká sláva člověka jako květ trávy. Usvadla tráva, a květ její spadl. Ale slovo Páně zůstává na věky. Totoť pak jest to slovo, kteréž zvěstováno jest vám. (1Pt 1,24-25) Takže dárek, který jsme obdrželi, je pěkně trvanlivý. Nepodléhá módě, nepodléhá rozkladu, neshnije nám ani neuschne. Jeho platnost se nemění ani s příchodem jiné vlády tohoto světa.

A nebylo by tam něco o „dávkování“? Já myslím, že se něco najde - *Židé v Beroji byli přístupnější než v Tesalonice; přijali evangelium s velikou dychtivostí a každý den zkoumali v Písmu, zdali je to tak, jak zvěstuje Pavel. A tak mnozí z nich*

uvěřili ... (Sk 17, 11-12) Všimněte si, že zkoumali Písma každý den a bylo jim to evidentně k užítku. K tomu se ještě vrátím.

Veźměte také přílbu spasení a meč Duchu, jímž je Boží slovo, ... (Ef 6, 17) Písmo je také vyjmenovávané v Boží zbroji do boje s mocnostmi zla. Je přirovnáváno k meči - tj. zbrani. Neznamená to, že máme někoho „mlátit Biblí po hlavě“, ať už obrazně nebo doslovně. Spíše s ním máme odrážet útoky Zlého podobně jako Ježíš na poušti (Mt 4, 1-11). A pozor - má-li nám být meč k něčemu v boji dobrý, musíme se s ním dobře seznámit a naučit se s ním zacházet.

A ještě mi dovoľte jeden příměr z Písma. Slovo Boží je často připodobňováno k jídlu - „*Je napsáno: 'Nejen chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst'*“ (Mt 4, 4) *Odložte tedy všechnu zlobu, každou lest, pokrytectví, závist i všechno pomlouvání a jako čerství novorozenci se dožadujte neředěného mléka Božího slova, abyste jím rostli - pokud jste ovšem okusili, jak laskavý je Pán.* (1Pt 2, 1-3) Písmo je tedy přirovnáváno i k jídlu. Je to naše duchovní a duševní strava. Co z toho plyne? Jídlo, pokud můžeme, jíme pravidelně a každý den. Stejně tak je dobré si v Bibli číst každý den a po přiměřených „dávkách“. Ani u jídla není rozumné se jednou přejít a podruhé hladovět. Také je prospěšné o Božím Slovu přemýšlet - stejně jako se jídlo nemá hltat, ale je lépe ho rádně přezvýkat. Doporučuje se začínat od věcí jednodušších a přecházet k těm složitějším. Podobně jako dítě pije nejprve jen

mléko a teprve později se mu zavádí tzv. pevná strava.

A řekla bych, že Bible není naší jedinou duševní potravou. Ale je tím základem - základními potravinami (chléb, mléko). U jídelníčku je také dobré, když je pestřejší - například se hodí zelenina, ovoce, maso atp. To by, myslím, mohly být třeba jiné hodnotné knihy, hudba, rozhovory s lidmi atd. (ovšem u všeho je nutno podotknout, že jen některé). A pak jsou věci buď zcela zbytečné, nebo i takové, které nám vyloženě škodí - jedy. Myslím, že si každý doplní sám, ať už v jídle, tak v duševní stravě. K tomu jsem slyšela zajímavý názor - pokud nás nebaví číst Bibli, možná je to tím, že jsme přesyceni jinými věcmi. Něco, jako kdyby se člověk přejedl sladkostmi a už neměl chuť na chleba. Což v dnešní době není velký problém, přesytit duši vším možným.

Zdá se, že jsme dostali dárek X v jednom :-). Na rozdíl od podobných "všeu-mělých" věcí, Bible opravdu funguje. A co víc, máme tu ohromnou milost, že jí můžeme mít v češtině. A oproti minulým generacím nás nikdo (aspoň zatím) nezavře, či nezabije, za její používání.

Od každé cesty zlé zdržují nohy své, abych ostříhal slova tvého. Od soudů tvých se neodvracuji, proto že ty mne vyučuješ. Ó jak jsou sladké dásním mým výmluvnosti tvé, nad med ústům mým. Z přikázání tvých rozumnosti jsem nabyl, a protože všeliké cesty bludné nenávidím. Svíce nohám mým jest slovo tvé, a světlo stezce mé. (Ž 119, 101-105).

Klára Mazná

VÁNOČNÍ ATMOSFÉRA

Sváteční večere, vůně jehličí, sladké melodie koled, rozzářené oči dětí, úzký kruh rodinný, radost z dárků - obrazy ideálních vánoc útočí ze všech stran, z rozhlasu i z televize, z výkladních skříní, vánočních výstav i z nákupních středisek. A tak se všichni honí, aby v den D měli všechno hotovo a mohli v klidu zasednout k štědrovečernímu stolu a užívat si tu pravou a správnou vánoční atmosféru.

Ale co ti, kteří nemají rodinu, se kterou by mohli sedět v kruhu plném lásky a porozumění, ti, kteří nemají děti a nemohou se tak radovat z jejich rozzářených očí, ti, na něž jejich děti zapomínají, ti, kteří nemají domov, který by mohli vyzdobit voňavým jehličím, ti, kdo byli vytrženi z rodinného prostředí a musí trávit svátky v nemocnici nebo domově důchodců? Jsou pro ně vánoce svátky radosti? Těm vánoční atmosféra nepomůže vyrovnat se s pocitem, že všichni jsou v tomto okamžiku šťastní, jenom oni ne, s pocitem vyřazení ze společnosti spokojených lidí, s pocitem hořkosti a závisti. Neukáže jim, že takových lidí, jako jsou oni, je mnoho.

Naštěstí jsou tu ještě jiné Vánoce, které mají připravený dar i pro ty osamělé. A tak se někdy stane, že právě od lidí, které bychom spíš litovali, přijdou slova potěšení.

V loňském roce strávila Alenka Chvátalová vánoce v nemocnici. Když ji po dlouhé době převezla Jarka na biblickou hodinu, uvítal ji bratr farář s otevřenou náručí a ptal se jí: To jste měla smutné vánoce v nemocnici, že? Odpověď byla zcela nečekaná: „Ale vůbec ne. Nejdřív jsem si oddychla, že nemusím nic připravovat. A pak, já jsem vůbec sama nebyla - vy všichni jste mi telefonovali a posílali SMS. A já jsem si uvědomila, že vánoce jsou vlastně narozeniny Pána Ježíše a že vůbec nezáleží na tom, kde je slavím. V té nemocnici jsem naopak prožila takový intenzivní pocit Boží přítomnosti, jako málokde jinde. Jen mě naštvála moje kamarádka. Přišla mě navštívit a celou dobu si stěžovala, jak je to strašné, že bude doma sama. Možná mě tím neustálým nařikáním chtěla potěšit. Ale to se jí moc nepovedlo“.

Radostnou oslavu narozenin!

ŘČ

Rozloučení a poděkování

V neděli 19.11. jsme v kostele přivítali rodinu Ceplovou (po pobytu v Americe) a zároveň se s ní i rozloučili: budou chodit do anglického sboru křesťanského společenství. Přejeme jim, aby se jim v novém společenství líbilo a našli tam své místo. Děkujeme jim za vše, co během členství v našem sboru pro Braník udělali. Markétce hlavně děkujeme za to, že uvedla v život náš sborový časopis Brána a po pět let byla jeho redaktorkou.

**14. listopadu 2006
se Jarmile a Janu Chadimovým
narodila dcera Zdislava**

Tato radostná událost vůbec nenarušila pravidelný nácvik dětské vánoční hry: maminka Jarmila si po nedělní zkoušce odskočila v úterý do porodnice a za dvanáct dní opět pokračovala s nácvikem hry v kostele.

POMÓC, PRASKÁM VE ŠVECH!

Jsou sbory, které nabízejí své prostory jiným a jsou sbory, kde je každý kousek místa vzácný - a to je u nás v Braníku.

Stejně jako při nedávných ohláškách, kdy chtěl nechtě jsem musela promluvit o živých kačkách, teď chci vážít slova, aby to bylo dost důrazné a přitom abych nikoho neurazila. Vypomohu si citátem. O. Mádr někde napsal, že hlavním kritériem kritiky je láska - a o tento přístup se vždycky snažím.

O jaký problém se jedná? O odpadky. Je přirozené, že jsou tam, kde se shromažďuje více lidí. U nás by ale velmi pomohlo, kdyby každý, kdo si např. přinese láhev s pitím, prázdnou láhev zase odnesl. A tak by to mohlo být i s jinými většími obaly nebo i se slupkami od banánů apod. (různých sáčků, které vždy můžeme mít s sebou, je dostatek).

Kdybychom se takto ukáznili, stačil by na nezbytné odpadky jeden koš a nemusely by v úzké uličce ke kuchyňce a k toaletám viset nebo stát další narvané pytle odpadků. Sbor nemá popelnici a ani to z praktických důvodů není možné. Proto prosíme všechny návštěvníky o maximální pochopení.

Děkujeme!

D. Rut Nýltoová

Nepotřebujete dřevěnou židli?

Pokud ano, prohlédněte si staré židle umístěné za lavicemi v kostele a řekněte, kolik byste jich chtěli. S radostí vám je darujeme.

Staršovstvo

TURISTÉ

I v době mezi svátky, kdy je doma tak příjemně a na stole většinou nějaký ten mls, překonáme svou pohodlnost a vyrazíme na procházku:

**ve čtvrtek 28. prosince - sraz v 9,55 na stanici metra Dejvická
(na nástupišti), odjezd autobusem 116 v 10,15.**

Pak pochod (méně než 10 km) směr Housle a z Lysolaj autobusem zpět, pro zájemce ještě perníkový betlém u sv. Matěje.

Všichni jsou vítáni.

Lenka

Vzpomínka na květnový turistický výlet

NAŠE ŠKOLIČKA

Z nové knížky Simony Ester Brandejsové
Obrázky nakreslila Magda Veverková Hrnčířová.

Pravidelný sborový program

Neděle 8:30 Chvály
Neděle 9:30 Bohoslužby
první neděle v měsíci jsou rodinné
služby Boží; třetí neděle v měsíci je
vysluhována sv. Večeře Páně
Úterý 17:00 – 19:00 Dorost
Úterý 18:30 – 21:00 Mládež
Středa 18:00 – 19:30 Biblická hodina
Čtvrtek od 16:00 Setkání před-
školních dětí a prvňáčků (i s ma-
minkami)
Pátek 18:00 – 20:15 Odrost

úřední hodiny faráře
Lud'ka Rejchrt
pondělí a pátek 10,00 – 11,30
středa 17,00 – 18,00

Obsah

A na zemi pokoj	2
Staršovstvo	3
Advent ve Stebně	4
Bible	6
Vánoční atmosféra	8
Rozloučení a poděkování	8
Oznámení, nabídka	9
Pomóc, praskám ve švech!	9
Turisté	10
Naše školička	11
Sborový program	12
Verš na říjen	12
Obsah	12
Tiráž	12

Verš na prosinec

S veselím budete čerpat vodu z pramenů spásy.

Izaiáš 12,3

Zdroj: <http://www.dulos.cz/cz/jb/hesla/>

BRÁNA

XII. ročník, číslo 12 – prosinec 2006

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha – Braník.
Vychází jednou měsíčně kromě prázdnin.

Redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, A. Drápal, P. Řičan

Grafická úprava: Jakub Čierný

Příspěvky odevzdejte redakci, pokud možno i na disketě, nebo pošlete mailem na adresu mscerny@volny.cz

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

Sbor Českobratrské církve evangelické
Modřanská 118, 147 00 Praha 4 – Braník
tel.: 244 461 037

<http://branik.evangnet.cz>, branik@evangnet.cz

číslo účtu: 135027438/0300